

بازتاب آیات قرآنی و تلمیح به پیامبران الهی در اشعار منوچهری دامغانی

محمد انصاری^۱، جهانگیر صفری^۲

^۱کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبائی تهران، تهران، ایران

^۲استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

چکیده

تأثیر و نفوذ آیات و مضامین قرآنی و اشاره به نام و سیره‌ی پیامبران از دیرباز در سروده‌های سخن‌پردازان وجود دارد از رودکی، پدر شعر فارسی گرفته تا شعرای معاصر هر کدام به نحوی این مضامین را در اشعار خود آورده‌اند ولی اوج استفاده از اندیشه‌های قرآنی و داستان‌های پیامبران به شاعران سبک عراقی برمی‌گردد. هدف این جستار تحلیل و تبیین چگونگی تأثیر آیات قرآنی و داستان پیامبران در اشعار منوچهری دامغانی است. در این پژوهش تلاش شده میزان و نحوه‌ی استفاده و کاربرد آیات قرآنی و همچنین سیره و سرگذشت پیامبران در شعر منوچهری توضیح داده شود. روش این تحقیق اسنادی و کتابخانه‌ای است. نتایج حاکی از این است که کاربرد آیات قرآنی و اشاره به قصص و اسامی پیامبران الهی در اشعار منوچهری دامغانی از بسامد بالایی برخوردار است. شاعر در اکثر موارد به مضامین آیات قرآنی توجه داشته است و اسامی پیامبران و تلمیح به قصص آنها را در دیوان خود ذکر کرده است.

واژه‌های کلیدی: شعر، منوچهری دامغانی، آیات قرآنی و سیره‌ی پیامبران.

مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه

دوره ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۴۹-۵۸